

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Stanisław Stankiewicz (sprawozdawca)

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **A. G.**

w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 4 grudnia 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego,

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 12 lutego 2024 r., sygn. akt II K 121/23,

**I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze łącznej, zawartego w punkcie I i w tym zakresie, na
podstawie art. 572 k.p.k., umarza postępowanie w przedmiocie
wydania wyroku łącznego;**

**II. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb
Państwa.**

Stanisław Stankiewicz

Igor Zgoliński

Ryszard Witkowski

UZASADNIENIE

Postępowaniem o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego A. G. , prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Lubaniu, w sprawie o sygn. akt II K 121/23, objęte zostały następujące prawomocne wyroki:

I. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 6 sierpnia 2021 r., w sprawie o sygn. akt II K 274/21, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt VI Ka 580/21, na podstawie którego A. G. został uznany za winnego popełnienia, w dniu 20 kwietnia 2021 r., czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnionego w okresie od 26 do 27 kwietnia 2021 r. i skazany na kary jednostkowe: 1 roku pozbawienia wolności oraz 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, z orzeczeniem kary łącznej w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 24 stycznia 2022 r., w sprawie o sygn. akt II K 488/21, na podstawie którego A. G. został uznany za winnego popełnienia, w okresie od 22 do 26 kwietnia 2021 r., czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, zamienioną na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 1 października 2023 r., sygn. akt II Ko 1324/23, na podstawie art. 2a § 1 k.w. w zw. z art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2022.2600), na karę 30 dni aresztu;

III. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 25 stycznia 2023 r., w sprawie o sygn. akt II K 188/22, na podstawie którego A. G. został uznany za winnego popełnienia, w okresie od 23 sierpnia 2021 r. do 4 lutego 2022 r., czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 29 listopada 2023 r., sygn. akt II K 199/23, na podstawie którego A. G. został uznany za winnego popełnienia, w dniu 2 lutego 2022 r., czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Lubaniu w wyroku łącznym z dnia 12 lutego 2024 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II K 121/23, orzekł:

I. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone kary jednostkowe w wyrokach w sprawach Sądu Rejonowego w Lubaniu o sygnaturach akt: II K 274/21 i II K 488/21 i orzekł wobec skazanego A. G. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone kary jednostkowe w wyrokach w sprawach Sądu Rejonowego w Lubaniu o sygnaturach akt: II K 188/22 i II K 199/21 i orzekł wobec skazanego A. G. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu A. G. okres wykonania kar jednostkowych w sprawach: II K 274/21, II K 488/21 i II K 188/22 od dnia 17.02.2022 r. do dnia 09.04.2023 r. wraz z okresem zaliczenia zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.04.2021 r. od g. 12:10 do dnia 06.08.2021 r. do g. 11.00 i od dnia 09.04.2023 r. do dnia 03.02.2024 r. i od dnia 03.02.2024 r. do dnia 12.02.2024 r.;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania i kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok łączny nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 20 lutego 2024 r.

Od tego wyroku łącznego kasację, na korzyść skazanego A. G. , wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył go w zakresie rozstrzygnięcia przyjętego w punkcie I i zarzucił:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego - art. 366 § 1 k.p.k., polegające na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy dotyczących przebiegu postępowania wykonawczego w zakresie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej A. G. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 24 stycznia 2022 r. o sygn. akt II K 488/21, skutkujące rażącą obrazą przepisu prawa materialnego - art. 85 § 1 k.k., polegającą na

orzeczeniu wobec ww. skazanego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w następstwie połączenia kar jednostkowych 1 roku oraz 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonych mu w sprawie Sądu Rejonowego w Lubaniu o sygn. akt II K 274/21, z karą 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu o sygn. akt II K 488/21 mimo, że kara ta nie podlegała łączeniu, ponieważ postanowieniem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 1 października 2023 r. o sygn. akt II Ko 1324/23, prawomocnym z dnia 13 października 2023 r., na podstawie art. 2a § 1 k.w. w zw. z art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2022.2600), uległa zamianie na karę 30 dni aresztu, co nadto skutkowało rażąco obrazą prawa procesowego - art. 572 k.p.k., z powodu zaniechania umorzenia w powyższym zakresie postępowania o wydanie wyroku łącznego.

W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie w tym zakresie postępowania o wydanie wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja była oczywiście zasadna, co uzasadniało jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Podzielić należało stanowisko Prokuratora Generalnego, że powyższy wyrok łączny, w zaskarżonym zakresie, zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji.

Na wstępie przypomnieć należy, że w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego obowiązuje przepis art. 366 § 1 k.p.k. obligujący przewodniczącego rozprawy do takiego kierowania jej przebiegiem, aby wyjaśnione zostały wszystkie okoliczności sprawy. Te okoliczności winny być wyjaśnione w sposób pozwalający na dokładne ustalenie, czy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, przy czym nie jest wystarczające ograniczenie się do zbadania przesłanek z art. 85 k.k. Konieczne jest nadto: dokładne ustalenie treści prawomocnych wyroków na podstawie akt spraw jednostkowych, z uwzględnieniem rozstrzygnięć sądów odwoławczych, a także ich modyfikacji w toku postępowania wykonawczego poprzez

decyzje o warunkowym przedterminowym zwolnieniu, warunkowym zawieszeniu wykonania kary orzeczonej w wymiarze bezwzględny, zarządzeniu wykonania kary warunkowo zawieszanej itp. (zob. wyroki SN: z 25 kwietnia 2007 r. III KK 83/07; z 20 marca 2013 r., III KK 50/13; z 12 grudnia 2013 r., II KK 322/13).

Sąd Rejonowy w Lubaniu procedując w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego m.in. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną A. G. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 24 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 488/21, nie dysponował jednak ani aktami głównymi, ani wykonawczymi wskazanej sprawy, a jedynie odpisem zapadłego w tej sprawie wyroku, a nadto danymi z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 30 marca 2023 r. , tudzież informacją z Zakładu Karnego w S. z dnia 3 kwietnia 2023 r. oraz nie czynił żadnych dodatkowych ustaleń co do stanu wykonania powyższego orzeczenia ponad wynikające z treści wskazanych dokumentów.

W konsekwencji Sąd Rejonowy nie dysponował wszystkimi istotnymi dla wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, w przedmiocie wydania wyroku łącznego, dokumentami, bowiem - wskutek naruszenia przez przewodniczącego przepisu art. 366 § 1 k.p.k. - nie powziął istotnej informacji o wydaniu przez Sąd Rejonowy w Lubaniu w dniu 1 października 2023 r. postanowienia, w sprawie o sygn. akt II Ko 1324/23, na mocy którego, na podstawie art. 2a § 1 k.w. w zw. z art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2022.2600), kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec A. G. wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 24 stycznia 2022 r. o sygn. akt II K 488/21, uległa zamianie na karę 30 dni aresztu, na poczet której zaliczono skazanemu okres kary pozbawienia wolności odbytej w tej sprawie oraz stwierdził, że kara aresztu została w całości wykonana (postanowienie to uprawomocniło się dnia 13 października 2023 r.). W tym stanie rzeczy wykluczona była możliwość objęcia wskazanej kary karą łączną, ponieważ kara zamieniona w wyniku przeprowadzenia jej kontrawencjonalizacji na podstawie art. 2a k.w., nie podlegała łączeniu z karami wymierzonymi na podstawie przepisów Kodeksu karnego (zob. wyrok SN z 7 sierpnia 2024 r., V KK 295/24). Ustawa nie przewiduje bowiem łączenia kary aresztu i kary pozbawienia wolności, jako że nie są to kary tego samego rodzaju

(zob. wyroki SN: z 26 czerwca 2007 r., II KK 115/07; z 15 kwietnia 2015 r., III KK 110/15). Sąd Rejonowy w Lubaniu nie dostrzegł tej istotnej zmiany i łącząc tę karę z karami jednostkowymi 1 roku oraz 1 roku i 2 miesięcy wymierzonymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu o sygn. akt II K 274/21 oraz orzekając wobec skazanego A. G. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, naruszył przepisy art. 85 § 1 k.k. i art. 572 k.p.k., ponieważ wydał wyrok łączny w sytuacji braku ku temu materialnych przesłanek.

Uchybienia, których dopuścił się Sąd Rejonowy w Lubaniu, są rażące i miały istotny wpływ na treść wydanego wyroku łącznego. W następstwie bezpodstawnego orzeczenia w punkcie pierwszym wyroku kary łącznej, doszło bowiem do wymierzenia skazanemu kary o 7 miesięcy dłuższej w stosunku do stanu jaki miałyby miejsce w sytuacji podjęcia przez Sąd prawidłowej decyzji o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego w powyższym zakresie, na podstawie art. 572 k.p.k.

W świetle powyższego zasadny okazał się zatem wniosek Prokuratora Generalnego o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego, w zakresie rozstrzygnięcia przyjętego w punkcie I, a w następstwie - na podstawie art. 572 k.p.k.- umorzenie postępowania w tym zakresie, wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego.

O wydatkach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 638 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł.]

Stanisław Stankiewicz

Igor Zgoliński

Ryszard Witkowski